

T. C.
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLÂMI

Esas No :
Karar No :

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : İstanbul 13. İş Mahkemesi
TARİHİ :
SAYISI :
DAVACI :
DAVALILAR :
DAVA TARİHİ :
KARAR : Davanın kısmen kabulü
KANUN YARARINA
TEMYİZ EDEN : Adalet Bakanlığı

Taraflar arasında, İlk Derece Mahkemesinde görülen alacak davasında davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

İlk Derece Mahkemesince kesin olarak verilen kararın kanun yararına temyizen incelenmesi Adalet Bakanlığı tarafından istenilmiş olmakla; Tetkik Hakimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin davalılar nezdinde 17.09.2016-25.05.2017 tarihleri arasında demirci ustası olarak çalıştığını, son ücretinin net 3.900,00 TL olduğunu, işveren tarafından hiçbir gerekçe gösterilmeksizin iş sözleşmesinin feshedildiğini, müvekkilinin haftanın 7 günü 08.00-18.00 saatleri arasında çalışma yaptığını, işin yoğunluğuna göre çalışmaların 21.00'e kadar devam etmesine rağmen söz konusu çalışmaların karşılığının işverenlerce ödenmediğini, müvekkilinin dava dışı İnşaat ve Sanayi AŞ'de (..... İnşaat Şirketi) çalıştığı dönemlerden de aralarında alt işveren asıl işveren ilişkisi bulunan davalı Şirketlerin sorumlu tutulması gerektiğini ileri sürerek ihbar tazminatı, fazla çalışma ücreti, hafta tatili ücreti ile ulusal bayram ve genel tatil ücreti alacaklarının davalılardan müştereken ve müteselsilen tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

1. Davalı Holding AŞ vekili cevap dilekçesinde; davacının, müvekkili Şirket nezdinde çalışmadığını, müvekkili Şirketin davalı İnşaat ve Proje Yönetimi AŞ (..... İnşaat Şirketi) ve dava dışı İnşaat Şirketi ile de hiçbir hukuki ilişkisi bulunmadığını, davanın husumetten reddi gerektiğini, somut uyuşmazlık bakımından Ankara iş mahkemelerinin yetkili olduğunu, davacının taleplerinin zamanaşımına uğradığını; husumete ilişkin itirazları saklı kalmak kaydıyla davacının çalışma şartlarına ilişkin iddialarının hayatın olağan akışına aykırı olduğunu, davacının hangi döneme ilişkin alacak talebinde bulunduğu belli olmadığından dava dilekçesinin davacıya açıklattırılması gerektiğini, ayrıca iddia edilen ücret miktarı fahiş olduğundan emsal ücret araştırması yapılması gerektiğini ve davanın dava dışı İmedi İnşaat Şirketine ihbarını talep ettiklerini belirterek davanın reddini istemiştir.

2. Davalı İnşaat Şirketi vekili cevap dilekçesinde; davacının işvereni konumunda olan İnşaat Şirketi ile müvekkili Şirket arasında, müvekkili Şirketin yapımını üstlenmiş olduğu Eskişehir Şehir Hastanesi Projesinde bir kısım inşaat işlerinin mekanik ve elektrik işleri yapımı için anahtar teslim nitelikli sözleşmeler imzalandığını, inşaat işinde alınan bu hizmetlerin alt işveren asıl işveren ilişkisi doğurmayacağını, bu türden yapılan işlerin taahhüt işi niteliğinde olduğu yönündeki emsal Yargıtay içtihatları da dikkate alındığında davanın husumetten reddi gerektiğini; husumete ilişkin itirazları saklı kalmak kaydıyla dava dışı İnşaat Şirketi tarafından sunulan davacıya ait özlük dosyası incelendiğinde görüleceği üzere davacının 29.09.2016-16.11.2016 tarihleri arasında söz konusu Şirket nezdinde çalıştığını, iş sözleşmesinin davacı istifası ile sona erdiğini, iş sözleşmesinin belirli süreli olması nedeniyle de davacının ihbar tazminatına hak kazanmasının mümkün olmadığını, davacının asgari ücretle çalıştığını, yıllık 270 saate kadar fazla çalışmalarının ücrete dahil olduğunu, bankaya yapılan ödemelere itirazı bulunmayan davacının talep konusu alacaklarını yazılı delille ispatlaması gerektiğinden buna ilişkin delil sunmadığı dikkate alındığında söz konusu alacakların reddi gerektiğini; ayrıca zamanaşımı def'inde bulunduklarını savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

1. İlk Derece Mahkemesinin..... tarihli ve Esas, Karar sayılı kararı ile; davacı işçinin sigorta primlerinin dava dışı İnşaat Şirketinin "..... Kadıköy/İstanbul" adresindeki işyerinden bildirildiği; ancak davacı ile imzalanan iş sözleşmesi formunda çalışılan yerin/projenin Eskişehir Şehir Hastanesi olarak belirtildiği, davacı işçiye imzalatılan *Kişisel Koruyucu Donanım Talimatı* isimli belgenin başlığında "..... İnşaat/Eskişehir Şehir Hastanesi" ifadesinin yazılı olduğu, davalı İnşaat Şirketi ile dava dışı İnşaat Şirketi arasında 03.09.2016 tarihinde imzalanan "*Eskişehir Şehir Hastanesi Projesi Kaba İnşaat İşleri Sözleşmesi*"nde sözleşmenin konusunun "*Kaba İnşaat İşleri (C-D Blok)*" olarak belirlendiği, ilgili sözleşmenin (3) üncü maddesinde dava dışı İnşaat Şirketinin "*Alt Yüklenici*" sıfatıyla, İnşaat Şirketinin ise "*Müteahhit*" sıfatıyla belirtildiği ve dava dışı İnşaat Şirketinin davalı İnşaat Şirketinin bildireceği Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK) numarasına kendi bildirgesini vereceğinin kararlaştırıldığı, davacı işçinin de davalı İnşaat ile dava dışı İnşaat arasında imzalanan sözleşme gereğince Eskişehir Şehir Hastanesi projesinde demirci ustası olarak çalıştığı, dosyaya sunulan sözleşmenin kaba inşaat işlerine yönelik olduğu hususu ile dava dışı İnşaat Şirketi ile davalı İnşaat Şirketinin faaliyet alanlarının konut inşaatı yapımı olduğu hususları dikkate alındığında dava dışı İnşaat Şirketine tevdi edilmek istenen işin davalı İnşaat Şirketinin asıl faaliyet alanına ilişkin olması sebebiyle söz konusu Şirketler arasında anahtar teslim iş sözleşmesinden söz etmenin mümkün olmadığı; diğer yandan davacı tanıkları asıl işin davalı Holding AŞ'ye ait olduklarını beyan etmiş olup davalı İnşaat Şirketinin internet sayfasında yapılan incelemede ana işverenin İnşaat Şirketi olarak belirtildiğinin görüldüğü, dava

dışı İnşaat Şirketinin de davalı Holding AŞ'nin grup şirketlerinden olduğu, dolayısıyla söz konusu inşaat işini alt işveren şirketler aracılığı ile yaptıran davalı Şirketler ile dava dışı Şirketler arasında asıl işin bir bölümünün (örneğin kaba inşaat, otopark alanlarının tesviyesi vb.) yapımı işi çerçevesinde 4857 sayılı İş Kanunu'nun (4857 sayılı Kanun) 2 nci maddesi kapsamında asıl işveren alt işveren ilişkisi bulunduğundan davalı Şirketlerin asıl işveren olarak tüm işçilik alacaklarından birlikte sorumlu olmaları gerektiği kanaati ile 16.11.2016-05.05.2017 tarihleri arasında 5 ay 19 gün çalışması bulunan davacının iş sözleşmesi iş bitimi nedeniyle işverence feshedildiğinden ihbar tazminatına hak kazandığı, emsal ücret araştırması, tanık anlatımları ile tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde davacı işçinin ücretinin net 3.900,00 TL, brüt 5.455,23 TL olduğunun kabulü gerektiği, dinlenen tanık beyanları ve yapılan işin niteliği uyarınca davacının haftanın 3 günü 08.00-18.00 saatleri arasında, 3 günü 08.00-21.00 saatleri arasında çalıştığı, iş sözleşmesinde davacı işçinin ücretine yıllık 270 saatlik fazla çalışma süresine ilişkin ücretin dahil olduğuna ilişkin düzenleme ve davacı işçinin aylık ücreti dikkate alındığında davacının haftada 11,5 saat fazla çalışma ücreti alacağına hak kazandığı, dinlenen tanık beyanlarına göre davacının hafta tatili ücreti ile ulusal bayram ve genel tatil ücreti alacaklarına da hak kazandığını ispatladığı, söz konusu çalışmaların karşılığının ödendiğinin davalı işverence ispatlanamaması nedeniyle ilgili alacakların hüküm altına alınması gerektiği gerekçesi ile davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

2. Kararın davacı ve davalı Holding AŞ vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 27. Hukuk Dairesinin tarihli ve..... Esas, Karar sayılı kararı ile davacının SGK kayıtlarının dava dışı İnşaat Şirketi tarafından bildirildiği, davalı Holding AŞ bünyesinde çalıştığına ilişkin herhangi bir SGK kaydının bulunmadığı, İlk Derece Mahkemesince davacının çalıştığı projenin davalı Holding AŞ tarafından üstlenildiğine ilişkin deliller toplanmaksızın hüküm kurulduğu anlaşıldığından davacının çalıştığı Eskişehir Şehir Hastanesi Projesi işinin yüklenici firmalarının tespitine ilişkin olarak ihale şartnameleri, idari sözleşmeler vb. belgelerin dosyaya kazandırılarak davalı Holding AŞ'nin husumete ilişkin itirazlarının değerlendirilmesi gerektiği, ayrıca davacının iş sözleşmesinde ücretin miktarının belirtilmediği gözetildiğinde 270 saatlik fazla çalışmanın ücrete dahil olduğuna dair sözleşme hükmüne itibar edilip edilmeyeceği hususu da belirlenerek ve bu konuda bilirkişiden seçenekli rapor alınmak suretiyle davacının fazla çalışma ücreti alacağının yeniden değerlendirilmesi gerektiği gerekçesi ile tarafların istinaf başvurularının kabulüne ve 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 353 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (6) numaralı alt bendi uyarınca İlk Derece Mahkemesi kararının ortadan kaldırılmasına ve davanın yeniden görülmesi için dosyanın İlk Derece Mahkemesine gönderilmesinde karar verilmiştir.

3. Bölge Adliye Mahkemesinin kaldırma kararı sonrası yapılan yapılan yargılamada, İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; dosyanın tekemmül ettiği, araştırılacak başkaca bir hususun kalmadığı, tüm delillerin toplandığı gerekçesiyle 26.06.2020 tarihli kararda belirtilen gerekçe tekrar edilmek suretiyle ihbar tazminatı, fazla çalışma ücreti, hafta tatili ücreti ile ulusal bayram genel tatil ücreti alacaklarının davalılardan müstareken ve müteselsilen tahsiline dair davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

4. İlk Derece Mahkemesi kararı kesin olarak verilmiştir.

IV. KANUN YARARINA TEMYİZ

A. Kanun Yararına Temyiz Yoluna Başvuran

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararının kanun yararına temyizen incelenmesi Adalet Bakanlığı tarafından istenilmiştir.

B. Temyiz Sebepleri

Adalet Bakanlığı; İlk Derece Mahkemesince 26.06.2020 tarihli karar ile davanın kısmen kabulüne karar verildiği, kararın davacı ve davalılardan Holding AŞ tarafından istinaf edilmesi üzerine, İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 27. Hukuk Dairesinin..... tarihli ve Esas, Karar sayılı kararı ile 6100 sayılı Kanun'un 353 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (6) numaralı alt bendine göre İlk Derece Mahkemesi kararın kaldırılmasına ve davanın tekrar görülmesi için dosyanın kararı veren Mahkemeye gönderilmesine karar verildiği, İlk Derece Mahkemesince kaldırma kararının gereklerinin yerine getirilmesine yönelik herhangi bir araştırmaya girilmeksizin ilk kararda yer alan aynı gerekçe ile davalı Holding AŞ'nin asıl işveren olarak işçilik alacaklarından sorumlu olduğuna hükmedildiği, 6100 sayılı Kanunun 362 nci maddesinin birinci fıkrasına 7251 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun (7251 sayılı Kanun) ile eklenen (g) bendi ile "353 üncü maddenin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında verilen kararlar" hakkında temyiz yoluna başvurulamayacağı hususunun açıkça hüküm altına alındığı, dolayısıyla İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 27. Hukuk Dairesinin tarihli ve Esas, Karar sayılı kaldırma kararı kesin nitelikte olmasına rağmen, kaldırma kararının gereklerinin yerine getirilmesine yönelik herhangi bir araştırmaya girilmeyip kaldırma kararına *eylemli olarak direnilerek* verilen kararın usul ve kanuna aykırı olduğunu belirterek Mahkeme kararının kanun yararına bozulması istemi ile kanun yararına temyiz yoluna başvurmuştur.

C. Gerekçe

1. Uyuşmazlık ve Hukuki Nitelendirme

Uyuşmazlık, Bölge Adliye Mahkemesine verilen kesin nitelikte kaldırma kararının gereği yerine getirilmeksizin İlk Derece Mahkemesince verilen kararın hukuka uygun olup olmadığına ilişkindir.

2. İlgili Hukuk

1. 6100 sayılı Kanun'un 363 üncü maddesinin birinci fıkrası uyarınca ilk derece mahkemelerinin kesin olarak verdikleri kararlar ile istinaf incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlarına karşı, yürürlükteki hukuka aykırı bulunduğu ileri sürülerek Adalet Bakanlığı tarafından kanun yararına temyiz yoluna başvurulur.

2. Temyiz talebi Yargıtayca yerinde görüldüğü takdirde, 6100 sayılı Kanun'un 363 üncü maddesinin ikinci fıkrası uyarınca karar kanun yararına bozulur ve bu bozma, kararın hukuki sonuçlarını ortadan kaldırmaz.

3. 6100 sayılı Kanun'un "Kanun Yolları" başlıklı Sekizinci Kısımının "İstinaf" başlıklı Birinci Bölümünde yer alan "Duruşma yapılmadan verilecek kararlar" başlıklı 353 üncü maddesi şu şekildedir:

"(1) Ön inceleme sonunda dosyada eksiklik bulunmadığı anlaşılırsa;

a) Aşağıdaki durumlarda bölge adliye mahkemesi, esası incelemeden kararın kaldırılmasına ve davanın yeniden görülmesi için dosyanın kararı veren mahkemeye veya kendi yargı çevresinde uygun göreceği başka bir yer mahkemesine ya da görevli ve yetkili mahkemeye gönderilmesine duruşma yapmadan kesin olarak karar verir:

1) Davaya bakması yasak olan hâkimin karar vermiş olması.
2) İleri sürülen haklı ret talebine rağmen reddedilen hâkimin davaya bakmış olması.
3) Mahkemenin görevli ve yetkili olmasına rağmen görevsizlik veya yetkisizlik kararı vermiş olması veya mahkemenin görevli ya da yetkili olmamasına rağmen davaya bakmış bulunması (...)

4) Diğer dava şartlarına aykırılık bulunması.

5) Mahkemece usule aykırı olarak davanın veya karşı davanın açılmamış sayılmasına, davaların birleştirilmesine veya ayrılmasına, (...) karar verilmiş olması.

6) (Değişik:22/7/2020-7251/35 md.) Mahkemece, uyuşmazlığın çözümünde etkili olabilecek ölçüde önemli delillerin toplanmamış veya değerlendirilmemiş olması ya da talebin önemli bir kısmı hakkında karar verilmemiş olması.

b) Aşağıdaki durumlarda davanın esasıyla ilgili olarak;

1) İncelenen mahkeme kararının usul veya esas yönünden hukuka uygun olduğu anlaşıldığı takdirde başvurunun esastan reddine,

2) Yargılamada eksiklik bulunmamakla beraber, kanunun olaya uygulanmasında hata edilip de yeniden yargılama yapılmasına ihtiyaç duyulmadığı takdirde veya kararın gerekçesinde hata edilmiş ise düzelterek yeniden esas hakkında,

3) Yargılamada bulunan eksiklikler duruşma yapılmaksızın tamamlanacak nitelikte ise bunların tamamlanmasından sonra başvurunun esastan reddine veya yeniden esas hakkında, duruşma yapılmadan karar verilir.

4. 6100 sayılı Kanun'un "Kanun Yolları" başlıklı Sekizinci Kısımının "Temyiz" başlıklı İkinci Bölümünde yer alan "Temyiz edilemeyen kararlar" başlıklı 362 nci maddesine 22.07.2020 tarihli ve 7251 sayılı Kanun'un 39 uncu maddesi ile şu bent eklenmiştir:

"...

g) (Ek:22/7/2020-7251/39 md.) 353 üncü maddenin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında verilen kararlar.

..."

3. Değerlendirme

1. İlâmın *İlgili Hukuk* bölümünün (3) numaralı paragrafında belirtilen düzenlemeye göre bölge adliye mahkemelerince, 6100 sayılı Kanun'un 353 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (6) numaralı alt bendi uyarınca verilen kaldırma kararları kesin niteliktedir.

2. Nitekim 7251 sayılı Kanun metninin Türkiye Büyük Millet Meclisi komisyon raporunun içeriğinde de belirtildiği üzere, kanun koyucu söz konusu kararların kesin olduğu hususunu vurgulamak ve kanun bütünlüğünü sağlamak amacıyla 6100 sayılı Kanun'un 362 nci maddesine yeni eklenen (g) bendi ile 6100 sayılı Kanun'un 353 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamına giren kararların açıkça temyiz edilmeyeceği hususunu da hüküm altına almıştır.

3. Somut uyuşmazlık bakımından, davacı tarafça davanın Holding AŞ'ye ve İnşaat Şirketine yöneltildiği görülmektedir. İlk Derece Mahkemesince 26.06.2020 tarihli karar ile; ilâmın (III) numaralı başlığında belirtilen gerekçelerle davalıların işçilik alacaklarından müstereken ve müteselsilen sorumlu oldukları kanaati ile davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

4. Bu karara karşı davacı ve davalı Holding AŞ vekillerinin istinaf başvurusunda bulunmaları

Esas No : 2024/12192

Karar No : 2024/13919

üzerine Bölge Adliye Mahkemesinin 21.11.2023 tarihli kaldırma kararı ile; davacının çalıştığı projenin davalı Holding AŞ tarafından üstlenildiğine ilişkin deliller toplanmaksızın hüküm kurulmasının hatalı olduğu, dolayısıyla davacının çalıştığı Eskişehir Şehir Hastanesi projesi işinin yüklenici firmalarının tespitine ilişkin olarak ihale şartnameleri, idari sözleşmeler vb. belgelerin dosyaya kazandırılarak davalı Holding Şirketinin husumete ilişkin itirazlarının değerlendirilmesi gerektiği belirtilmiştir.

5. Davalı vekilince, kaldırma kararı üzerine yapılan yargılamanın 15.02.2024 tarihli ilk duruşmasında kaldırma kararı doğrultusunda eksikliklerin giderilmesi yeniden talep edilmiş; ancak İlk Derece Mahkemesince dosyanın tekemmül ettiği, araştırılacak başkaca bir hususun kalmadığı, tüm delillerin toplandığı gerekçesi ile kaldırma kararı gereği yerine getirilmeksizin ilk kararda belirtilen gerekçelerin birebir aynı gerekçelerle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

6. Bölge Adliye Mahkemesince 6100 sayılı Kanun'un 353 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (6) numaralı alt bendi uyarınca verilen kesin nitelikte kaldırma kararı gereği yerine getirilmeksizin, kararda belirtilen hususlar araştırılmaksızın davalı Holding AŞ'nin işçilik alacaklarından sorumlu tutulması hatalıdır.

V. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Adalet Bakanlığının 6100 sayılı Kanun'un 363 üncü maddesinin birinci fıkrasına dayalı kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA**,

Dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına gönderilmesine,

21.10.2024 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

Başkan

Üye

Üye

Üye

Üye

